

כַּפְּנֵי בַּיִת לֹזֵי

שע"י בית הכנסת "בית לוי" רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

כי תבוא
גליון מס' 552

יציאת שבת: י"ם 19:14, ת"א 19:16

כניסת שבת: י"ם 18:03, ת"א 18:19

נלמד מהפרשה

רש"י בפרשתנו על הפסוק 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה' פירוש 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת - להכיר את חסדי הקב"ה ולידבק בו'. רבים משתוקקים לדבקות ולקשר עם הקב"ה, רבים מנסים ליישם את הרעיון האלו של 'אני לדודי ולהתחבר אל המלך - והנה רש"י מגלה כאן את הסוד, רש"י חושף בפנינו דרך קלה ופשוטה להגיע לדבקות בה' - 'להכיר את חסדי ה' ולידבק בו...'. האם כה קשה הדבר? האם נשגב מאיתנו להתבונן בחסד המקיף אותנו בכל עת, בתנאי החיים הנוחים ובאפשרות של עבודת ה' בארץ הקודש ללא שעבוד מלכויות - ולהכיר גם בחסד הפרטי של כל אחד מאיתנו? אולי הפסוק עצמו מרמז את התשובה 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה' והרי רש"י מפרש שהפסוק מתייחס להכרת חסדי הקב"ה, ולמדנו אפוא שלשם כך צריך לב! ולא זו בלבד, צריך נתינת לב מאת ה': פתיחת עינים ואזנים. באופן טבעי הן סתומות!

צריך פתיחת פתח במסך המסתיר את ראיית חסדיו: הטבע, השיגרה ומרוץ החיים, כל אלו מסתירים מאיתנו את חסדי ה', ויוצרים אוטם לב מהרגשתם. הטבע מעלים אותם תחת שמות של חוקים שהבורא ברא. השיגרה מקהה את ההתפעלות מהמכונה המופלאה הנקראת 'אדם' המתוחכמת יותר מכל מחשב על - ומתפקדת בכוחות עצמה כביכול, בשילוב מערכות מדויק הכולל טריליוני פרטים, או מהמערכת המורכבת של מזג האוויר והגשמים שאחרי כל התפתחות המדע לעקוב אחריה - איננו יכול לשנות אותה, ובנוסף לכל - מרוץ החיים פשוט מונע מאיתנו לחשוב...

לקראת סיום השנה, ובבואנו לקבל מאת הבורא שפע של חיים פרנסה ובריאות לשנה הבאה, הבה נרגיל מעט את עצמנו להתבוננות הלב בכל הטוב אשר עימנו, נפתח עינים להתבונן ב'יש' הנפלא ואזנים להקשיב לקול ה' בחסד - אשר בכל רגע של חיים בבריאות ובפרנסה.

ננסה לעצור רגע ממרוץ החיים על ידי שימת לב לברכות ההודאה לבורא המלוות אותנו לאורך היום, החל מברכות השחר וברכות על ההנאות הקטנות בכל משך היום, כל ברכה בריכוז היא רגע של התבוננות, והיא תזכורת ופקיחת עינים אל הטוב והשפע הרב שמרעיף עלינו מלך העולם.

ושמחת בכל הטוב

"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך."

מבאר את הפסוק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א, מתי אתה יכול להיות שמח, כאשר מקויים בך - "אשר נתן לך ה' אלוקיך", והיינו כל מה שיש לך הוא מה' אלוקיך, בבחינת "כי ממך הכל ומידך נתנו לו". ואפשר ללמוד יסוד זה מנוסח התפילה, שאנו מתפללים בכל יום. ונצייר לעצמינו אדם בריא ושלם בגופו, נכנס לרופא ומבקש תרופות לעצמו. שואלו הרופא: מה כואב לך? לא כואב לי כלום. שוב שאלו הרופא אולי אתה חש באיזה צער נפשי מסוים ולכן באת אלי? לא אדוני הרופא הוא משיב, הנני בריא ושלם בגופי ובנפשי ובכל זאת רוצה אני רפואה.

הרי אחד שכזה ייחשב לשוטה שנסתבשה עליו דעתו.

וכמו כן נצייר לעצמינו עשיר מופלג מושפע בנכסים לרוב, ניגש הוא לגמ"ח ומבקש תמיכה. שואלו בעל הגמ"ח: האם אתה נזקק ונצרך? עונה העשיר: לא, ב"ה יש לי הכל ולא חסר לי כלום ובכ"ז מבקש הנני תמיכה, הלא לשוטה ייחשב.

הבה נתבונן למי תיקנו אנשי כנסת הגדולה לומר בכל יום ג' פעמים ברכת "רפאינו", האם רק לחולה המוכה מכף רגלו ועד קודקודו בלבד? בודאי שלא, שהרי ברכה זו נתקנה גם לגיבור שבגיבורים ולבריא שבגופו, גם הוא מחוייב לעמוד כחולה ושבור ולבקש בלב נשבר: "והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו". וכן למי נתקנה ברכת הפרנסה "ברכנו בכל מעשה ידינו", לעני המחזר אחרי פת לחם בלבד? הלא גם לעשיר מופלג, גם הוא מחוייב לעמוד בתפילה לפני בורא עולם ולבקש על נפשו פרנסה ולחם לאכול. וכן ברכת "חונן הדעת" נתקנה גם לחכמים הגדולים ביותר. ואם כן למה כולם חייבים לברך ברכות אלו? והתשובה היא, כיון שאנו אין לנו משלנו כלום, כל מה שיש לנו, חכמה, גבורה ועושר, זה אינו אלא פקדון שהפקיד הבורא אצלנו, א"כ אחר שאנחנו מצידנו חסרים וריקים מכל, וטובתו היא מתמדת בהשפעתה עלינו מחדש בכל רגע ורגע ממש, א"כ מחובתנו לבוא כעניים חסרי דעה חסרי גבורה ופרנסה ולבקש על נפשנו שימשיך הבורא לקיים אצלנו את חכמתנו, גבורתנו וממונו כעבדים שאין להם משלהם כלום, הנושאים עיניהם אל אדוניהם שיחונם לתת להם משלו בכל עת ואף שלעין נראה כאילו אנו עשינו בכוחנו, עלינו לזכור מהיכן ההתחלה והכח הראשוני, הלא רק מחסדו יתברך וכן לאחר מכן בכל רגע ורגע השפעתו יתברך עלינו וכל אשר לנו הוא אינו מכוחנו אלא מכוחו שהוא הנותן לנו כח לעשות חיל.

בברכת שבת שלום,
רב בית הכנסת

סיפור השבוע

השחור הכי יפה / קובי לוי

עושה חלומות ורודים לקירות שלכם" שתקתי. אמר אמר. בקיצור, העמסנו את הגלונים, נסענו לווילה, הוצאנו שני סולמות, מכונת שיוף, שבע מברשות, גלגלת, ופתחנו את הגלונים בשביל להתחיל לעבוד. לא תאמין רבי לוי. נעשה לנו שחור בעיניים. גלון ראשון צבע שחור... גלון שני... צבע שחור, גלון שלישי כנ"ל. בקיצור יותר שחור מזה לא יכול להיות. בוילה הסתובב שמעון האינסטלאטור מראש העין, שהחליף ברזים, קראתי לו שישתכל. הוא התעלף, אמר לי: "אלברט, זה בטח טעות, תחזור לחנות, בטח 'מנחם משקפיים' התבלבל בערבוב..." דברתי בפלאפון עם 'מנחם משקפיים', מה עונה לי: "אל תבלבל ת'ראש זה הצבע שהזמינה גברת פרופסור". "שחור?" אני צועק לו, "שחור!" הוא צועק לי וניתק. החלטתי שאני לא נוגע במברשת עד שהיא מאשרת לי את הצבע. חייגתי - ענתה "אני כבר מגיעה". הגיעה הגברת, הציצה בגלונים, לא תאמין מה אומרת: "ביקשתי ממנו יותר כהה, עשה לי שחור בהיר... לא נורא אלברט, חבל על כל רגע צאו לצביעה..." שתבין אדון לוי, אני והצבע והקירות והווילונות, זה עסקת חבילה. בחיים שלי ובחיים של אבא שלי זכרונו לברכה, שעזרתי לו המון, לא צבענו קיר שחור ולא שמענו מצבעים ותיקים על משוגעים שרוצים לצבוע את כל הבית בשחור. זה היה חד פעמית. "את בטוחה?" אני מגמגם, "בהחלט!" היא עונה. "שלחתי לו הוראות במייל והוא פחות או יותר דייק". עלתה למכונית ונעלמה. התגלגלנו מצחוק אני והפועלים שלי, יותר שיגעון מזה אין בעולם. היידה, אנחנו צובעים קיר ועוד קיר, מסדרון ועוד חדר ועוד מטבח, ועליית גג. אני חוזר הביתה מבלבל כולי, מדבר עם אשתי גרציה, אומר לה: "יש לי שחור בעיניים מהווילה הזו... אלו זוג אנשים שבוודאי זקוקים לטיפול נפשי... רחמנות עליהם. לי אין בעיה, הם משלמים... אבל בית שחור?" וגרציה, אתה יודע, אישה עם הבנה אומרת לי: "אלברט, הקב"ה לא עושה אנשים בשטן, זה לא פס ייצור של נעלים. כל אחד והצבע שלו". אחרי שבועיים של שחור בעיניים, אני מעדכן אותה ואת בעלה שהתגוררו כל אותה עת בבית מלון, שהכל צבוע גוטעגוטע. הזוג מגיע, ואז יש לו עוד בקשה משונה קטנה, שאמרח לה על כמה קירות פס כסף קטן, או פס מזהב... ועוד פס אדמדם במסדרון... צבענו. רשמה צ'ק יפה, ותחבה לי כמה שטרות אדומים בונס. "יופי של עבודה אלברט, אני ממש מרוצה". חשבתי שאני מתעלף. רבי לוי, ארבע חודשים לא יוצאת לי מהעיניים הווילה השחורה שלה. היו לי חלומות על הווילה, סיוטים, זיעה קרה... הרגשתי שעשיתי עוול, פשע. לא יודע מה. אתמול היא מתקשרת אלי, מבקשת: "אלברט, אני צריכה שתצבע לי את הפרגולה... יכול להגיע מחר?". איי-איי-איי, מיסטר לוי, שעה חמש אחר הצהריים, אני וגבריאל הפועל שלי מזמזמים בפעמון, הפרופסור פותחת את הדלת מסמנת שניכנס... ואז!!! ואז!!! שוואוו, אין לי מילים להסבר לך, לתאר לך... תן לי לקחת כמה נשימות... אני רואה מול עיניי את הבית הכי יפה בעולם!!! אתה שומע, הבית הכי מדהים, מרתק, משעשע, מפתיע, מרהיב, ועוד כל מיני מילים מעניינות של יופי של אין דבר כזה בעולם!!! הכיצד? אתה שואל. ובכן, הגברת הזמינה רהיטים שונים ומשונים, וכולם בצבע לבן בוהק או לבן מט, או קרם. מתחה וילונות בהירים, ורודים ולבנים, שקופים וסרוגים, על פני הקירות והחלונות... בנוסף יצאו ספונים, פנסים בעלי גוון מיוחד שיצרו ריחודי אור מעניינים והשחור כאילו נבלע ונעלם לו, והפך לרקע מעניין, מדהים... לא יודע איך להגדיר לך. הסתובבנו אני וגבריאל, בוילה, בקושי נושמים, אטרקציה שכזו.. ארמון אליזה. לא שאני ממליץ לאנשים לצבוע בשחור חלילה, אבל רציתי להגיד לך שלמדתי דבר חדש מהסיפור הזה, שגם מה שנראה שחור בעיניים, מדכא, משפיל, חסר סיכוי, אבוד ובלתי נתפש... יכול להפוך לדבר הכי יפה ומשמח בעולם... ולמי שיש עיניים ורודות, גם שחור הופך לוורוד...

נו מיסטר לוי, שמעת סיפור יותר שחור מזה?

שלום לך רבי קובי לוי! "אני קוראים לי אלברט, והעסק שלי - השם שלו 'אלברט עושה חלומות ורודים לקירות שלכם'". אני ואשתי - גרציה שתחיה - חברה בע"מ, כי אבא שלי חנך אותי מקטנות לא להיות עבד לאף אחד... ואף פעם לא לחיות על תלוש משכורת. אתה שואל, למה? כי אבא שלי זכרונו לברכה, אמר לי שתלוש זה נתלש, מה פירוש? אז ככה, הבוס רואה שנשברה לך שן והחיוך שלך עקום, כותב לך מכתב פיטורין ותולש אותך ממקום העבודה, או את מקום העבודה תולש ממך. אתה מבין, בן אדם יכול לעבוד חמש עשרה - עשרים שנה במקום עבודה, ופתאום נעשה לו שחור בעיניים. היו לי כבר כמה חברים נשמתן בגן עדן שקיבלו מכתב פיטורין, והלב שלהם לא עמד בעומס. אתה יודע, כי אתה בטח מבין בכל הפסיכולוגיה שיש בתוך הלב של אנשים, שמקבלים בלי הודעה מוקדמת מכה נוראה וכואבת. אבל זה לא הסיפור אדון לוי, אתה רושם? יופי. אז ככה, בוקר אחד לפני ארבעה חודשים מתקשרת אלי אישה, אינטליגנטית, שמדברת עם מילים מהמוזיאון ומשפטים כאלה מסובכים שלא בדיוק מתאימים לאוזן של בעל מקצוע כמוני שגמר בקושי שמונה כיתות יסודי ויצא לשוק העבודה. אתה שואל מה אמרה בדיוק, משהו כמו: "אני רוצה צביעה הומוגנית, שיש בה אלמנטים של אוונגרד עם שילוב של ריאליזם, פופוליזם וקומוניזם...". אני, עם 35 שנות צביעה של בניינים ובעיקר וילות מכיר הרבה אנשים, אבל זו, עוקפת את כולם. לפי מה שהבנתי ממנה יש לה תפקיד פרופסור באוניברסיטה של מקצועות כאלה, כמו פילוסופיה, שמדברים הרבה ולא אומרים שומדבר. עשירה, וגם בעלה הוא דוקטור לכל מיני דברים שרק הוא מבין. לא משנה. ההיא מבקשת ממני לבוא לווילה שלה, אבל בדיוק בשעה ארבע אחר הצהריים כי בארבע וחמישה היא חייבת לזוז להרצאה באיזשהו מקום. בקיצור, לפי השיחה איתה הבנתי שמחכה לי עבודה לא סטנדרטית. כבר בשעה שלוש חמישים וחמש אני עומד מול הדלת עץ של הווילה שלה ארבע מפלסים, עם גינה ארבעה דונם. 10 שניות לפני ארבע מזמם בפעמון, בעלה והיא פותחים, עושים לי כבוד עם חיוך סימפטי ואומרים לי: "אלברט, ברוך הבא, שמעתי שחברת הצביעה שלך היא מהטובות בישראל". מה אגיד לך, אני אוהב מחמאות בעיקר מכאלה שעוד לא קיבלו ממני עבודה. בעלה ממשיך לספר לי שהוא קיבל עלי המלצות מדוקטור מנחם בוגרד, מפרופסור שמריהו שיינהרט, מהשגריר ההולנדי, מהקונסול הבלגי. בקיצור הרגשתי בעננים. אחרי הכל אמרו לי: "אלברט תעלה במפלסים, תסתכל על החדרים, המסדרונות ועל הסלון הענק, תן הצעת מחיר ולוח זמנים". מה אגיד לך אדון לוי, זה ארמון שלא נגמר, אבל הקירות שלו מוזנחים, יש סדקים, צבע מתקלף. בקיצור, ים של עבודה. דחפתי להם מחיר שמתאים לדוקטורט שלהם, והם אמרו אמן". לחצנו ידיים, קבענו ליום שלישי הבא שאני בא עם הפועלים שלי והיידה צובעים. לפני שאני יוצא היא מודיעה לי הפרופסור בזו הלשון: "אדון אלברט, אני הרי הסברתי לך שאני רוצה צבע אוונגרד שיש בו ריאליזם ופופוליזם, ולכן ביום שלישי בבוקר אתה נוסע לחנות הצבעים השכונתית, ושם יחכו לך 10 גלונים של צבע, שנעשה בהם ערבוב צבעים לפי ההוראות שלי. את כל הנחיות שלחתי להם במייל והם ימתינו לך שם. אני כבר אשלם להם על הצבע, אתה רק לוקח ונוסע". "אין בעיה" אמרתי לה, אני דווקא עובד הרבה עם 'מנחם משקפיים' בעל הבית של החנות, זה בן אדם שמערבב צבעים הכי טוב במזרח התיכון. בקיצור, יום שלישי בבוקר אנחנו יוצאים עם טנדר, גבריאל הפועל הוותיק שלי וחיימקה הנמוך מאשקלון לחנות. 'מנחם משקפיים' מוציא לי מהמחסן 10 גלונים מעורבבים, נותן לי מכה על הכתף יחד עם ברכה משונה שאף פעם לא שמעתי ממנו: "אלברט, שאף פעם לא יהיה לך שחור בעיניים". חשבתי לעצמי, הוא מתכוון לגחך על הפתגם של העסק שלי "אלברט

פינת ההלכה - הלכות ראש השנה

- א. יש נוהגים להתענות בערב ראש השנה. ומי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. אבל אם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.
- ב. המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, וכיוצא בזה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, כי על דעת כן לא נהגו מעולם להתענות. וגם אין צריך לפרוע תעניתו.
- ג. בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו אליהם אחר עלות השחר, קודם הנץ החמה. וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה. וכן אין אומרים בערב ראש השנה מזמור יענך ה' ביום צרה, ומזמור תפלה לדוד, וכמו שנוהגים כן בכל ערב יום טוב.
- ד. אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה, ובמיוחד בבית הכנסת. ואם עדיין צריך התוקע להתלמד לתקוע, יעשה זאת בחדר סגור.
- ה. יש נוהגים ללכת בערב ראש השנה לבית הקברות להשתטח ולהתפלל על קברי הצדיקים. והמנהג בירושלים ללכת לבית הקברות בערב ראש חודש אלול [ובערב ראש חודש ניסן], נוסף על ימי פקודת השנה. ואף שיש מצוה להשתטח על קברי הצדיקים, היינו דוקא באופן שאינו מתבטל מעבודת ה' ומלימוד התורה. ויזהר שלא ישים מגמתו אל המתים, אלא יתפלל שהשם יתברך יתן לנו רחמים בזכותם, ושהנפטרים יהיו מליצי יושר עלינו, ויבקשו רחמים עלינו לפני הקדוש ברוך הוא.
- ו. יש להזהיר את הכהנים שאסור להם בהחלט ללכת לבית הקברות, ואסור להם להשתטח על קברות הצדיקים, כגון במירון וכדומה.
- ז. מנהג ישראל להסתפר בערב ראש השנה לכבוד החג. ולובשים בגדים מכובסים ומגוהצים לכבוד יום טוב, להראות שאנו בטוחים בחסדי השי"ת שיוציא לאור משפטינו לחיים טובים ולשלום.
- ח. נוהגים לטבול במקוה בערב ראש השנה לכבוד החג [משום קרי], וטבילה זו אינה מן הדין, ולכן אין צריך לדקדק בה שכל גופו ושער ראשו יהיו נקיים מדברים החוצצים בטבילה, וכן פשט המנהג, שאין בדבר אלא מדת חסידות ומנהג יפה בלבד, ולכן אסור לברך על טבילה זו, והמברך עון ברכה לבטלה בידו. ונכון לטבול אחר שעה חמישית, ולכל הפחות אחר שיאיר השחר.
- ט. אם אינו יכול לטבול במקוה מאיזה סיבה, נכון שישפוך על גופו תשעה קבין מים, והוא לערך שתים עשרה ליטר ושש מאות גרם. ואפשר לעשות זאת גם על ידי מקלחת, שיעמוד תחת הסילון של המקלחת כשהברז פתוח, עד שישער שכבר נשפכו על גופו מים בשעור ט' קבין, ואין צריך שיהיה כח גברא לזה. וברור שאין הבדל בזה בין במים צוננים למים חמים.
- י. אשה שהיא בתוך שבעה נקיים, וכן הבתולות, לא יטבלו לא בערב ראש השנה ולא בערב יום הכפורים.
- יא. נוהגים לעשות התרת נדרים ביום ערב ראש השנה, שהוא יום כ"ט אלול. ובערב יום הכפורים. וטוב לעשות ההתרה לכתחלה על ידי עשרה ששונים הלכות.

פרפראות לתורה

במצוות הביכורים המופיעה בפרשתנו, מביא בעל הפירות את ביכורי פירותיו אל הכהן ואומר שם "וידוי ביכורים". דבר מתמיה אנו מוצאים בלשון הפסוק, שכאשר מגיע היהודי אל הכהן, הוא אומר "הגדתי היום לה' אלוקיך", כאשר הכהן נוטל את הביכורים הוא מניח אותם "לפני מזבח ה' אלוקיך".

ויש להבין מדוע כל אחד מהם אומר בלשון יחיד "אלוקיך", ולא "אלוקינו". ובכלל, למה להתייחס לאלוקים של השני ולא לאלוקיך שלך? את השאלה שואלים מפרשים רבים, אולם ביאור נפלא במיוחד מוצאים אנו אצל רבי יעקב קראנץ, המגיד מדובנא, שכדרכו מפליא להשיב במשל. ואנו נוסף משל להבנת משלו ביתר ביאור:

אחד הרבנים העוסקים בהדרכה בענייני הבית, סיפר את המעשה הבא: באחד הבקרים נכנס רפאל לביתו, וביקש מנוות הבית להכין לו כוס קפה מהביל. כדי להרגיש נעים שהוא מבקש זאת ממנה ולא מכין לבד, הוא נימק את הבקשה: ברמב"ם מופיע במפורש שהאיש צריך להיות כמלך בביתו, והבית צריך להתנהל וללכת לפי רצונות לבו. בבקשה להכין לו קפה.

חכמת נשים בנתה ביתה, אף היא טענה בפיה: הבוקר ראתה במדף הספרים ספר שוכב היא ניגשה לספרייה וראתה שזהו רמב"ם. באחד הדפים היה קמט לסימן, והיא קראה שם הלכה מעניינת טרם שהחזירה את הספר למקומו: הבעל צריך לכבד את הרעיה יותר מאשר מכבד הוא את עצמו. ומכיוון שהיא חפצה בכוס קפה, הרי שעליו להכין לה קפה. משלא הגיעו לעמק השווה, פנו שניהם לרב כדי שיגיד להם מי מהם צודק. הרי שניהם מצטטים רמב"ם מפורש.

שמע הרב את טענות שני הצדדים, וחיוך עלה על פניו. "ברמב"ם שלך", הוא פסק לאיש, "לא כתוב שהיא צריכה לכבד אותך. ואילו ברמב"ם שלה לא כתוב שאתה צריך לכבד אותה..."

"לכל אחד יש הלכות הנוגעות אליו. מהי חובתו של השני והאם הוא מקיים אותה - זה לא עניינו. וזה לא מעלה ולא מוריד מחובתו שלו לקיום חובותיו כלפי השני". כעת נעבור לדבריו הנפלאים של המגיד מדובנא, ונביא את עיקרם: כאשר המלך רוצה להעניק פרנסה לאדם מסוים, והוא ממנה שליח שדרכו תעבור הפרנסה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו, הוא מעניק לשליח פרנסה בשפע, שכן לא חסר מאומה מבית המלך, וכך שניהם מתפרנסים בכבוד. אין ספק שהממונה הזה צריך להודות למקבל, שבזכותו הוא מקבל פרנסה בשפע.

ואם המלך רוצה לתת מתנה גדולה למישהו, אבל מבקש בתמורה שמתן המתנה שניתנת יעניק המקבל סכום כלשהו לעני מסוים, בוודאי שהמקבל יסכים. כל בר דעת מבין שהמקבל צריך להודות לעני, שכן בזכותו הוא מקבל את המתנה.

ובנמשל: הקב"ה בחר בשבט לוי הכהנים לעבוד את עבודת הקודש, והוא מצווה את ישראל לפרנס אותם בתרומה ומעשרות ומתנות כהונה. כאשר מגיע היהודי לבית המקדש עם הביכורים, הוא מודה לכהן על כך שהוא נבחר להיות השליח לפרנס אותו והוא עצמו מתפרנס בזכות הכהן, והכהן צריך לדעת שה' אוהב את ישראל ומפרנסם, והסיבה שנצטוו לפרנס את הכהנים, זה כדי להקנות להם מידת הנדיבות.

זו הסיבה שכל אחד מהם מצביע על השני ואומר "אלוקיך". כל אחד מדגיש את כבודו של השני ועושה אותו עיקר.

יסוד זה של המגיד מדובנא יכול לשמש אותנו רבות בחיינו: ההסתכלות על השני צריכה להיעשות רק לחיוב והערכה, לא לשלילה וביקורת.

זמני התפילות

לשבוע פרשת "כי תבוא" המתחיל ביום שישי כ' באלול התשע"ט

תפילות שבת קודש

מנחה מנין א'	13:15 (בהיכל ביהכנ"ס)
שיר השירים	בכניסת השבת
מנין ב'	18:20
קבלת שבת ואחריה דרשת פרשת השבוע מפי רב ביהכ"נ ומיד לאחר מכן תפילת ערבית.	
שחרית מנין א'	שעה לפני הנץ
שחרית מנין מרכזי	7:40 (קרבנות)
מנחה מנין א'	13:15
מנחה מנין ב'	17:45
ערבית מוצש"ק מנין א'	10 ד' לפני צאת השבת
ערבית מוצש"ק מנין ב'	בצאת השבת 19:15

שיעורים בשבת קודש

שיעור בדף היומי	7:15
פעילות לילדים	9:00
תהילים לילדים	12:30
שיעור בגמרא מסכת סוטה	12:30
אבות ובנים	15:45
פרשת שבוע לנשים	16:45
שיעור לגברים בהלכה ובאגדה	16:45
שיעור ב"עין יעקב"	19:05
שיעור בנביא מלכים	20:45

תפילות ימי החול

שחרית מנין א'	נץ החמה" (בהיכל ביהכנ"ס)
שחרית מנין ב' (קרבנות 6:10)	6:20 (בקומת הכולל)
שחרית מנין ג' (קרבנות 6:50)	7:00 (בהיכל ביהכנ"ס)
שחרית מנין ד' (קרבנות 8:00)	8:10 (בהיכל ביהכנ"ס)
מנחה מנין א'	13:15 (בקומת הכולל)
מנחה מנין ב'	18:20 (בהיכל ביהכנ"ס)
ערבית מנין א'	19:00 (בהיכל ביהכנ"ס)
ערבית מנין ב'	20:45 (בקומת הכולל)

שיעורים בימי החול (א'-ו')

כולל אשמורת הבוקר	ימים א'-ה' (4:00-7:00 בבוקר)
שיעור בדף היומי	ימים א'-ו' (8:15-9:15 בבוקר)
הלכה וענייני דיומא	ימים א'-ד' (בין מנחה לערבית)
שיעור לנשים בהשקפה פרשת שבוע	יום ב' (20:30)
שיעור בהלכות ברכות	יום ה' (בין מנחה לערבית)
כולל ערב בע"ב ואברכים	יום ג' (19:15-20:15)
כולל ערב אברכים	ימים א'-ה' (19:00-20:45)
משמר ליל שישי	ימים א'-ה' (21:00-23:00)
כולל שישי	יום ה' (עד הנץ)
	יום ו' (9:00-11:30)

אולמי בית לוי

יוצאים במבצע חסר תקדים

40% הנחה
על אירוע ברית מילה

תקודם זוכהו

כל ההכנסות קודש לכולל אברכים וחלוקה לנזקקים
ניתן לשלם מכספי מעשר

02-9664455 • 054-3551383 • 054-4222931

ביהכ"נ "בית לוי" רח' יוסף חכמי מול מס' 51 ליד מלון רימונים-שלום שכונת מדורגי בית וגן ירושלים

בסימן טוב ובמזל טוב

ברכת מזל טוב ואיחולים לבביים
לידידנו הנכבד והנעלה

ר' יצחק משולם פייש
רוזנר הי"ו

לרגל שמחת הנישואין

יהי רצון שיזכו לראות נחת מכל יוצאי חלציהם
והזוג הצעיר יזכו לבנות בית נאמן בישראל
בששון ושמחה מתוך נחת ושלווה
לשמחת המשפחה ולתפארת עם ישראל

העלון מוקדש

להצלחת דבורה אורית בת שרה הי"ו
לזיווג הגון ולהצלחת רם בן איילה הי"ו
להצלחה ברוחניות ובגשמיות לירון בת איילה הי"ו
לזיווג הגון נתנאל בן איילה הי"ו
לזרע קודש של קיימא אוריין בת איילה תחי'

לע"נ מרון מלכא ר' עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל

לע"נ שאול חי לוי בן מרים ז"ל

לע"נ יצחק שם טוב בן שרה ז"ל

לע"נ משה עברני בן מרים ז"ל

לע"נ המיד עברני בן בתיה ז"ל

לע"נ יהודה חי כספי בן מוזל ז"ל

לע"נ ר' יצחק מזרחי בן שולמית חיה ז"ל

לע"נ לאון יהודה גריון בן סולטנה ז"ל

לע"נ שושנה עטיה בת פרוחה ע"ה

בית הכנסת ובית מדרש "בית לוי"

קהילת "בית-לוי" ותושבי השכונה
משתתפים בצערו של ידידנו חבר הקהילה

ר' שלום לביוד הי"ו

על פטירת אחיו שנלב"ע לאחר יסורים קשים

ר' פינחס שאול קלוז לביוד

בן חוטה ז"ל

ת.ג.צ.ב.ה.

יהי רצון שלא תוסיפו לדאבה עוד